

Brīvā Zeme: Ceturtdiena, 20. maijs, 1937

Kā uzplaukst ābeļzieds

Ziedu pumpuri, mazo lapiņu ietvara, ka maigi, siltumu alkstoši dabas bērni tiecas pretim saulei. Visa krāšņuma atplaucis ābeļzieds;

kais un izglītotākais apgabals, kaut gan iedzīvotāju skaita ziņā vismazā-kais.

Zilais kalns — Senlatvju svētnīca un viņu dievu mājoklis. Apkārtņē Dievu pakalni. Skatu tornis.

Zilupe — Sapatņu ciems pie Zilupes, valsts galējais punkts austrumos. . -

Zināmas vēl daudz citas vietas, jo skaista ir mūsu tēvuzeme, visos stūros tā skaista, ikviens to redz un jūt ikkatrā solī!" Dr. K. U 1 m a n i 3

Bērnišķīgais. Pie Laurišiem bijis tiesu izpildītājs. Kad viņš aiziet, Laurītis nicīgi parausta plecus: « Viņš tiešām uzvedās bērnišķīgi-gi!" „Kā tā?" sieva noraudājusies paveras vīrā. „Nu, kā nē: visu, ko tas ieraudzīja, tas tūliņ iekāroja!"

Pēc Jautras nakta. Knaģis agrā rīta stundīņā piestreipulo kārtībniekam: „Kārtībnieka kungs, vai šis nams ir Nr. 5?" « Nē, tas ir Nr. 55!" Knaģis pateicīgi pieliek divus pirkstus pie platmales: « Paldies! Tā tad es n* > < maz pilnā neesmu!" Nieki. Sieva: « Vīriņ, šodien mūsu kāzu die« na!" Vīrs: « Niekil Mēs jau sen esam ap« piecējušies!" Dialogs. « Ja cilvēks nevar skaidri izteikt sava* domas, tad viņš ir aitas galva. Vai jūļ mani sapratāt?"

„Nē!"